

תת"ע 6436/05/17 - מדינת ישראל נגד דני כהן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

27 יוני 2017

תת"ע 6436-05-17 מדינת ישראל נ' כהן

לפני כבוד השופט ארנון איתן

מדינת ישראל

בעניין:

המאשימה

נגד

דני כהן

הנאשם

גזר דין

מבוא:

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בכך שביום 18.4.17 בשעה 18:40 בגן סאקר בירושלים רכב על אופנוע כשמעולם לא היה מורשה לנהוג ברכב מסוג זה. בכך עבר הנאשם עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א 1961. הנאשם גם הורשע בביצוע עבירה של נהיגה מבלי שיש בידו פוליסת ביטוח לשימוש ברכב, עבירה בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תש"ל 1970.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה טען כי בתיקים מסוג זה ככלל, עותרת המאשימה להטלת מאסר בפועל ולו בעבודות שירות, אך כיוון שהנאשם הוציא בינתיים רישיון תקף לנהיגה בקטנוע והסיר את המחדל, הם אינם עותרים לעונש מסוג זה. יחד עם זאת, ביקש ב"כ המאשימה לתת את הדגש על מקום האירוע ושעת האירוע. על פיו בשעה זו ובמקום זה מצויים אנשים רבים שעלולים היו להיפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם. עוד הוסיף, כי דווקא משום העובדה שמדובר בנהג מקצועי בעל ותק נהיגה רב הייתה מוטלת עליו חובה מוגברת שלא לפעול כפי שפעל. ב"כ המאשימה הוסיף, כי לנאשם רישום הכולל 51 הרשעות קודמות, כשבשנת 2008 עבר עבירה דומה של פקיעת רישיון נהיגה בגינה נדון לפסילה של 6 חודשים. לאור כל אלו עתר להטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים שלא ינהג בזמן פסילה או ללא רישיון נהיגה תקף, פסילה בפועל למשך שנה תוך שצוין כי המאשימה מבקשת שלא לסווג את הפסילה. כן ביקש להטיל פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס לשיקול דעת בית משפט.

ב"כ הנאשם ציין, כי הנאשם הינו אדם נורמטיבי ללא כל רישום פלילי, המועסק על ידי חברת "אגד" ומחזיק ברישיון נהיגה מאז שנת 1978. עוד ציין, כי ההרשעה האחרונה הינה משנת 2011 בגין עבירה שעניינה ברירת קנס. ביחס לעבירה משנת 2008 אליה הפנה ב"כ המאשימה בטיעונו, ציין כי עבירה זו בוצעה על רקע מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם וחובות כספיים שרבעו עליו ומנעו את הסדרת הרישיון.

ב"כ הנאשם הוסיף, כי בעבר עבד הנאשם כנהג מונית והיום כאמור הינו שכיר בחברת "אגד". עובדה זו, בצירוף רישומו הנקי משך 6 שנים, יכול להעיד, כך לדבריו, שמדובר באדם המקפיד בחוקי הדרך. ב"כ הנאשם הציג מסמכים לביסוס טענותיו בדבר מצבו הכלכלי של הנאשם וכן הציג פסיקה לפיה במקרים דומים הוטלו עונשים צופי פני עתיד.

בנסיבות אלו ביקש להטיל רכיבי ענישה צופים פני עתיד. לחילופין ביקש לסווג את הפסילה כך שתוטל על רכב דו גלגלי בלבד. הנאשם לו זכות המילה האחרונה, הביע צער על המעשה וציין כי מצבו הכלכלי קשה, על כן ביקש את התחשבות בית המשפט בעונש שייגזר עליו.

דין והכרעה

במעשיו של הנאשם אכן קיימת חומרה יתרה מעבר לחומרה הגלומה בנהיגת רכב על ידי מי שאינו מורשה לכך. מקום ביצוע העבירה בתוספת השעה בה רכב הנאשם על הקטנוע, יצרו סיכון משמעותי לציבור ששהה בגן באותה עת. יחד עם זאת, להתרשמותי עבירה זו אינה מאפיינת את הנאשם. הנאשם הינו אדם מבוגר ונורמטיבי המחזיק ברישיון נהיגה משנת 1978 ומשמש בשנים האחרונות כנהג אוטובוס בחברת "אגד". בסיטואציות דברים, דומה כי תיק זה הינו חריג בנוף התיקים הבאים בפני בית המשפט בעבירות מסוג זה. איני סבור על כן, כי נכון יהיה בנסיבות אלו להטיל על הנאשם עונש מאסר צופה פני עתיד, כבקשת המאשימה. מעבר להתרשמותי כי עבירה זו אינה מאפיינת את הנאשם, התרשמתי כי הנאשם למד את הלקח ממעשיו.

אוסף, כי מטיעוני ההגנה למדתי כי את העשור האחרון בחייו מקדיש הנאשם לחיזוק התא המשפחתי ושמירה עליו על רקע קריסה כלכלית שחוו. יתר על כן, בינתיים הסיר את המחדל וכעת הנאשם הינו בעל רישיון לרכיבה על קטנוע.

אציין גם כי רישומו התעבורתי של הנאשם ישן. העבירה האחרונה בה הורשע הינה משנת 2011 והוטל בגינה קנס כספי בסך 250 ₪. העבירה הקודמת לה נעברה בשנת 2010 בגין נהיגה ללא חגורה וגם ביחס אליה הוטל קנס כספי באותו הסכום. בנסיבות אלו איני סבור כי רישומו מצדיק החמרה עמו. יחד עם זאת בנסיבות המקרה לא ניתן להימנע מהטלת פסילה בפועל. כדי לאפשר לנאשם להמשיך ולכלכל את משפחתו, סברתי כי נכון יהיה לסווג את הפסילה שתוטל.

בנסיבות אלו החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 5 חודשים. הפסילה תסווג כשהנאשם יארשאל ונהוג על כל רכב מסוג אוטובוס. (בהתאם לרישיון אותו מחזיק).

הנאשם יפקיד את הרישיון או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1.8.17.

תשומת לב הנאשם כי העונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

ב. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור על עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

ג. אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסכום של 2000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו, שאותם יישא בנוסף לכל עונש מאסר אחר שהוטל עליו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים ושווים החל מיום 3.9.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ג' תמוז תשע"ז, 27 יוני 2017, בהעדר הצדדים.

להודיע.